

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek vychází z toho, že Tribunál porušil unijní právo a konkrétně čl. 52 odst. 1 nařízení Rady 207/2009 ⁽¹⁾ o ochranné známce Společenství, ve znění nařízení Rady 2015/2424 ⁽²⁾.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že majitelka ochranné známky Evropské unie/právní předchůdkyně nejednala v dobré víře, když podala přihlášku k zápisu ochranné známky č. 006035547. Tribunál nesprávně vyložil pojetí toho nejednat v dobré víře. Na použití popisného výrazu k popisu podniku není nic nečestného či neetického. Ochranná známka proto byla zapsána v dobré víře.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kypr) dne 19. září 2018 – D.Z. v. Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

(Věc C-584/18)

(2018/C 445/06)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Účastníci původního řízení

Žalobce: D.Z.

Žalovaná: Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

Předběžné otázky

- 1) Je správný takový výklad, podle kterého rozhodnutí č. 565/2014/EU ⁽¹⁾ bezprostředně vytváří právní účinky, a to na jedné straně ve formě práva státních příslušníků třetích zemí nepodléhat vízové povinnosti v souvislosti se vstupem těchto státních příslušníků do členského státu určení a na druhé straně ve formě povinnosti předmětného členského státu určení nevyžadovat toto vízum v případě, že jsou tito státní příslušníci držitelé víza nebo povolení k pobytu, které jsou zahrnuty do seznamu dokladů vzájemně uznávaných na základě rozhodnutí č. 565/2014/EU, které se členský stát určení zavázal uplatňovat?
- 2) Lze mít za to, že pokud letecký dopravce na letišti členského státu odletu přímo nebo prostřednictvím svých oprávněných zástupců a pověřenců odepře cestujícímu nástup na palubu s odkazem na odmítnutí orgánů členského státu určení povolit jeho vstup do uvedeného státu z důvodu předpokládaného nedostatku u vstupních víz (visa), tak letecký dopravce vykonává funkci a jedná jako odnož předmětného státu (emanation of State), takže se vůči němu poškozený cestující může u soudu členského státu určení dovolávat rozhodnutí č. 565/2014/EU za účelem toho, aby prokázal, že měl právo vstupu bez dodatečného víza, a může požadovat peněžitou náhradu za porušení tohoto práva, a v důsledku toho za porušení jeho přepravní smlouvy?
- 3) Může letecký dopravce přímo nebo prostřednictvím svých oprávněných zástupců a pověřenců odepřít státnímu příslušníkovi třetí země nástup na palubu na základě rozhodnutí orgánů členského státu určení o odmítnutí vstupu na území uvedeného členského státu, aniž by předtím uvedenému státnímu příslušníkovi vydal nebo doručil písemné a odůvodněné rozhodnutí o odepření vstupu (viz čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2016/399 ⁽²⁾, dříve článek 13 nařízení (ES) č. 562/2006, který stanoví vydání zdůvodněného rozhodnutí o odepření vstupu), tak aby bylo zaručeno dodržování základních práv, a zejména soudní ochrana práv poškozeného cestujícího (viz článek 4 téhož nařízení)?

- 4) Musí být čl. 2 [písm.] j) nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽³⁾ vykládán v tom smyslu, že je z jeho působnosti vyloučen případ, kdy je cestujícímu odepřen nástup na palubu kdykoli o tom rozhodne letecký dopravce na základě údajně „nedostatečných cestovních dokladů“? Je správný takový výklad, podle kterého odepření nástupu na palubu spadá do působnosti nařízení v případě, že je v soudním řízení na základě zvláštních okolností každého jednotlivého případu rozhodnuto, že cestovní doklady byly dostatečné a že odepření nástupu na palubu bylo neodůvodněné nebo protiprávní z důvodu porušení unijního práva?
- 5) Může být cestující zbaven práva na náhradu škody podle čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 v důsledku odvolání se na ustanovení o zproštění odpovědnosti nebo omezení odpovědnosti leteckého dopravce v případě údajné nedostatečnosti cestovních dokladů tohoto cestujícího v případě, že je takovéto ustanovení obsaženo v běžných a předem zveřejněných provozních podmínkách nebo v podmínkách poskytování služeb leteckého dopravce? Brání článek 15 ve spojení s článkem 14 téhož nařízení uplatnění těchto ustanovení o omezení nebo zproštění odpovědnosti leteckého dopravce?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 565/2014/EU ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Bulharskem, Chorvatskem, Kyprem a Rumunskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území nebo zamýšlených pobytů na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, a kterým se zrušují rozhodnutí č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 23).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2018 společností The Goldman Sachs Group Inc. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. července 2018 ve věci T-419/14, The Goldman Sachs Group v. Evropská komise

(Věc C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: The Goldman Sachs Group Inc. (zástupci: A. Mangiaracina, avvocatessa, J. Koponen, advokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil v plném rozsahu nebo zčásti (např. od května roku 2007 nebo listopadu roku 2007, kdy skupina GS a její přidružené společnosti vlastnily pouze přibližně 45 %, resp. přibližně 26 % akcií společnosti Prysmian) články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2014) 2139 ⁽¹⁾ ze dne 2. dubna 2014 v rozsahu, v jakém se týkají navrhovatelky; a/nebo
- snížil pokutu uloženou navrhovatelce článkem 2 rozhodnutí Komise C(2014) 2139 ze dne 2. dubna 2014; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně použil článek 101 SFEU a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ⁽²⁾, když přičítal navrhovatelce odpovědnost za protiprávní jednání, kterého se dopustila společnost Prysmian od 29. července 2005 do 3. května 2007 (dále jen „období před IPO“).